

אשרי האיש

החסידות בדרך רבוה"ק זיע"א

מפי ספרים וסופרים

"הצור תמים פעלו... צדיק וישר הוא"

ההבטיח שיותר לא ייסע והוא ישמור עליו בעצמו. הילד נרפא, עשה האם סעודה גדולה עם כל המוזמנים הגדולים, וכדי שבנו לא יכשל באכילת בשר הוא הוצא מהאולם.

חשבו המסובים כמה אכזר האבא הזה, כולנו יושבים ואוכלים ורק בנו מגורש מהחדר? ועוד הבן העדין והטוב... זאת הם אומרים לפי שאין מבינים את הטעם הכמוס שבעטיו גורש הילד מהחדר...

כן הוא הנמשל: פעמים שהקב"ה מעניש את הצדיקים ואנחנו איננו מבינים. אנחנו צריכים להאמין באמונה שלמה שהדבר לטובתנו. צריך לדעת שכאשר ה' מביא ייסורים הם רק לטובתנו. הסבל בעולם הזה אנו לא מעוניינים בו, אך כשנראה מה השכר בעולם הבא נצטער שלא היו ייסורים רבים...

כאשר מביאים גנב לדין מענישים אותו לפי מעשיו לכל התחשבות במשפחתו. אבל הקב"ה מחשב גם את צערם של הקרובים הנפגעים מהעונש, ואם העונש איננו מגיע להם סולח הוא לחוטא ואינו מענישו כלל!

הבעיה היא, שלפעמים אנחנו רואים צדיק שסובל ואנו אומרים - למה, מדוע זה מגיע לו? מה הוא עשה?! עלינו להאמין כי הדבר לטובתו.

משל למה הדבר דומה? לעשיר שבנו חלה במחלה קשה. לאחר שהשיג רופא מומחה שכן כל השאר התייאשו, הזהירו הרופא שלא יאכל הבן בשר, והאב התחייב לכך. לימים, היה חייב לנוסע וביקש ממשרתו לשמור על בנו.

יום אחד נכנס הבן למטבח והרי את ריחה בשר, חטף ואכל קציצה וברח מהמטבח. כבר באותו הערב שבה המחלה. שוב שידל הגביר את הרופא

אמרות טהורות

אמרות קודש מרבותינו הק' מאלכסנדר

(הוא מרן הרבי הזקן השרף מאלכסנדר זי"ע) ע"ד הרמב"ם ז"ל בפירוש המשניות (ראש השנה לב): ועיין עוד ב'מאורן של ישראל' בדפוס הישן אות רי"ח (דר"ה ויום הכיפורים הם ימי הכנעה ופחד ומורא מהשם ויראה ממנו ומורא ומנוס אליו, ופי' לפי שהמלאך יושב על כסא דין והמקטרגים עומדים לקטרג והוא במקום חיות וליסטים כי מכל חטא ועון נברא משחית הרודף אחריו להמיתו ואין לו עצה אחרת אלא לברח ולנוס אליו להיכל המלך, דהיינו שיברח להסוכה, וזהו "פרש כנפיו יקחהו ישאהו על אברתו" ע"ד "ובצל כנפיך תסתירנו" בצלא דמהימנותא, כמ"ש (שם האזינו) ה' בדת ינחניו ואין עמו אל נכר, היא שמו"ע כמבואר בזוה"ק (ח"ג לד.) ובהוא חדותא לא משתכחו במלכא אלא ישראל בלחודייהו.

(תפארת שמואל. ומצוין במאורן של ישראל, בספר שהודפס לראשונה ע"י כ"ק בעל "אמונת משה זי"ע)

ימים קדושים אלו ניתנו מאבינו אב הרחמן

כנשר יעיר קינו על גוזליו ירחף וגו'. מפרש"י ז"ל: כנשר יעיר קינו, נהגם ברחמים ובחמלה כנשר הזה רחמני על בניו ואינו נכנס לקנו פתאום עד מקשקש ומטרף על בניו כו'.

פירש כ"ק אחי אדמו"ר הק' זצלה"ה (בעל "ישמח ישראל") כי השי"ת ברוב רחמיו על עם סגולתו אינו נכנס לקינו פתאום. היינו ליום הקדוש - יום הכיפורים, אלא מקשקש ומטרף על בניו ר"ל שהכין בתחלה עת וזמן לעשות תשובה הוא ר"ח אלול בחי' ודרך תשובה הורית, ואח"כ ר"ה ועשי"ת ואח"כ יום הקדוש והאדיר כדי שנזכה ביום הדין, וזהו שכתב רש"י ז"ל על גוזליו ירחף, אינו מכביד עצמו עליהם כו' ע"ש.

ואולי יש לומר עוד "על גוזליו ירחף" הוא סוכות כמו"ש אדמו"ר זצלה"ה

ווארט

נסיעה לצדיקים

כתב לי הרה"ג מ' יהונתן אייבשיץ זצ"ל מו"צ בקאלשין, שמעתי מאיש נאמן ששמע מהחסיד ר' יודל משעדליץ זצ"ל (הוא היה משמשו של הרר"ב) שסיפר, אשר פעם אחת אמר הרבי ר' בונים זי"ע שבטוח הוא שלא יהיה בגיהנום. יען, שכלאיש אשר היה לו הנהגה טובה בעוה"ז ולא יעבור אותו בשום פעם, אזי לא יניחו אותו לבוא לגיהנום. ואני - המשיך הרבי ר' בונים זי"ע - היתה לי הנהגה שהייתי מוכרח ללמוג בכל יום גמרא, ובעולם העליון אבחר לי ללמוד בש"ס דפוס אמשטרדם עם גלינות גדולים. והוסיף עוד, היה לי בעוה"ז עוד הנהגה, שבכל איזה שבועות היתה דרכי לנסוע לצדיק.

(אור שמחה אות ע"ג)

לע"ז הרה"ח ר' יצחק

בן הרה"ח ר' משה אריה זצ"ל

נלב"ע ר' סיון תשע"ד

מרגניתא דיצחק

פנינים בסדר פסוקי פרשת השבוע

שליזינגר שליט"א, שסיפר לו אביו הרב החסיד ר' שמעון הלל זצ"ל, ששמע מהרה"ק רבי שלמה מזוועהיל זי"ע, על עבירות של בין אדם למקום יש גיהנום, ובעוה"ז העיקר שסובלים הוא על עבירות של בין אדם לחבירו. (מטעמי שולחן שבת)

האזינו השמים ואדברה (ל"ב, א'). דהנה הדברים היוצאים מפי צדיק, הנשפעים אליו מלמעלה - אזי הדברים האלה עולים למעלה לשמים ומאירים עד רום רקיע, ואז דברים כאלו נכנסים בלבבות בני אדם מרוב קדושתם. מחמת שיוצאין מן הלב - נכנסין אל הלב. וזה שנאמר 'האזינו השמים' פי' שדברי יאזינו בשמים, דהיינו שיעשו רושם למעלה, אז 'ותשמע הארץ' אמרי פי' רוצה לומר אז גם בני אדם אשר על הארץ, ישמעו ויקבלו דברי וייכנסו בלבם, כי הם נאמרים באמת.

(נועם אלימלך)

יערוף כמטר לקחי תיזל כטל אמרתי (ל"ב, ב'). "יערוף כמטר" כי בתחילה צריכים להילחם וללמוד מתוך הקושי, ואח"כ זוכין להיות "כטל אמרתי" כדאיתא בחז"ל תחלתו מר וסופו מתוק, כל ההתחלות קשות, ומכאן ואילך יערב לכם.

בהנחל עליון גוים, בהפרידו בני אדם (ל"ב, ח'). בית שני שהיה בו תורה ועבודה וגמילות חסדים מפני מה הרב? מפני שנאת חינם (יומא ט:), ואמר הרב בעל וזשיע ציון זצ"ל, זהו שרמז כאן הכתוב: בהנחל עליון גוים, מדוע נחלתנו נהפכה לזרים, בהפרידו בני אדם משום שהיה פירוד לכבות בשנאת חינם (מעייין השבוע).

ובנותן טעם, מספר הג"ר משה יאדלר שליט"א: שמעתי ממו"ח הגר"ד

מעשי צדיקים

מאין יבוא עזרי

הפונדק שלו, בראותו את חדרו, ברכו ר' חיים בברכת שלום עליכם חמה, הוא כבר הספיק לשמוע על העלילה שמעלילים על ר' שמואל, ועתה הוא שמח לראותו. מבטו של ר' שמואל נפל על שרידי בית המדרש, הוא הציע לחברו הלוחזה בתור גמילות חסד כדי לעזור לו לעמוד מחדש על רגליו. מה אתה שח שמואל, כיצד אני יכול לקחת ממך גמילות חסד ביועץ את מצבך? הרי לפניך משפט קשה שיעלה בוודאי הרבה כסף, המפעל שלך סגור על מנעול בריחה, ואין לדעת מה ילד יום, לא, אין אני יכול לקחת ממך סיוע, ה' יתברך וודאי לא יעזוב אותי כפי שאנחנו אומרים בתהילים "מאין יבוא עזרי עזרי עזרי" בשומעו את המילים "מאין יבוא עזרי" נזכר ר' שמואל בדברי הרבי שאמר לו שאם יפגשו יהודי שיאמר לו כך, יעזור לו למלא את כל מחסורו, וממילא גם ה' יעזור לו לר' שמואל בכל המצטרך לו, ר' שמואל נוכח שהנה הגיע הרגע שבו הוא יכול לעזור לא רק ליהודי שני במצוקתו, אלא גם לעצמו ממש כפי שאמר הרבי, עתה לא הירפה ר' שמואל מידידו, עד שהסכים לקבל ממנו הלוחזה כדי להקים מחדש את הפונדק שלו שנושרף, נרגש עד דמעות הודה לו ר' חיים, ואיחל ללידו ר' שמואל שה' ימלא את חסרונו ויעזור לו לצאת ממצוקתו, כשם שהוא עזר לו בצרתו. ר' שמואל נסע הביתה רגוע ושלי בחרבה יותר מכפי שהיה בבואו לרבי, ביתיים עברו הימים והשבועות שהפרידו בינו ובין משפטו בעצלתיים, הואיל והמפעל שלו היה סגור במנעול ובריחה, לא היה לר' שמואל מה לעשות כל היום, זולת להתפלל ולזמר תהילים, ואכן הוא עשה כך וציפה לישועת ה'.

הגיע יום המשפט, בעלי הבתים החשובים של העיר וביניהם גויים רבים באו לבית המשפט כדי לתת עדות אופי לטובת ר' שמואל, ולהעיד על יושרו וצדקתו, אולם מצבו של ר' שמואל קשה היה על אף הכול, הגנבים האמיתיים אלה שגנבו י"ש מעל הבית, וגם רימו את הממשלה בתשלום המסים, נשבעו לשקר כי הם עשו מעשיהם למען בעל הבית ובפקודתו, כדי לעזור לו בכך לרמות את הממשלה, ולא לשלם את המסים המגיעים לה, התובע פירט את האשמה ותיאר בפרטי פרטים תוך השמעת גיבוש ודברי עלבון על השבון היהודים הרמאים, כסוף דבריו הוא טבע להטיל על הנאשם את העונש החמור ביותר הקבוע בחוק כדי להרתיע גם אחרים. לפני הכרעת הדין בקשו מר' שמואל ברוך להשמיע את דבריו בפעם האחרונה, ר' שמואל חזר שוב על גרסתו כי האשמות נגדו בשקר יסודי, והוא ר' חיים, ומכאן האשמות האמיתיים הם שני הפועלים הגנבים שנפתסו בגניבה, ומנסים להטיל את האשמה עליו, ה' יודע, אמר כשרדמעות מנצנצות בעיניו, שאני חף מהפשע שמייחסים לי.

עתה הגיע תורו של השופט לסכם את הדין את העדויות שנשמעו במהלך המשפט ואת הכללים שלפיהם חייבים חבר המושבעים לחרוך את דינו של הנאשם, אחרי ככלות הכול השאלה שלפנינו היא מי דובר כאן אמת ומי משקר, למי עלינו להאמין, ולמי לא, הטעים השופט, האם עלינו להאמין לשני העדים הראשיים של התביעה, שבעצם הודו בגניבה שביצעו אך טוענים שעשו זאת למען בעל הבית ובפקודתו, או שמא נאמן לבעל הבית האומר כי לא הייתה לו ידיעה כלשהי על מעשיהם של השניים, ולכן הוא חף מכל פשע, כל אך תצטרכו אתם חבר מושבעים נכבדים לדון ולהחליט לפי מיטב מצפונכם, אני אנצל ברשותכם את ההזדמנות כדי לספר לכם סיפור מעניין שיש לה שייכות מסוימת לעניין הנדון לפנינו.

המעשה אירע לפני שנים רבות, בחור צעיר בנה של משפחה אצילה, נסע פעם ברכבת, בדרך נאלץ להחליף רכבת ולכן הוא ירד בתחנה המתאימה, ומתחין באולם המתנה לרכבת שמעדה להגיע. כאשר איתרה הרכבת לבוא, נכנס הבחור למסעדה כדי לשבור את הלחץ, כאשר שב לאולם המתנה הוא לא מצא את מטענו, שבו היה גם כרטיס הרכבת שלו וכן צרור כספו, מייאש ומתוסכל הסתובב הבחור ימים אחדים באולם המתנה, מכיל לדעת מה לעשות, וכיצד להסתדר. איש לא הסתכל עליו ולא הציע לו עזרה, והוא התבייש לבקש עזרה מאנשים זרים.

באחד הימים ירד מהרכבת באותה תחנה סוחר צעיר אשר הבחין בבחור, והבין כי הלה נתון בצרה, ראשית הכניס את הבחור הרעב למסעדה והאכילו לשבע, לאחר מכן שאלו למצבו, קנה לו כרטיס נסיעה הביתה במחלקה הראשונה, כי ראה שלפניו בן טובים, ובנוסף לכך נתן לו רובלים אחדים שיהיו לו בדרך אם יצטרך. כאשר נפרדו שאל הבחור לשמו ולכתובתו של מטיבו, כדי שיוכל לשלוח לו את כספו, אולם הלה סירב לתת את שמו ואמר, כי כאשר יזדמן לבחור לעזור לזולת הנתון במצוקה, והוא אכן יעשה זאת, בכך יחזיר בכיכול את החוב שהוא חב לו. עמיתיה הנכבדים והבר משבעים יקרים, סיים השופט את סיפורו, הבחור הצעיר שעליו סיפרתי לכם אז עתה, הייתי אני, והזר שעזר לבחור זה להיחלץ מצרה היה לא אחר מאשר היהודי שמואל ברוך, היושב לפניכם על ספסל הנאשמים, בכל השנים הללו שחלפו קיוויתי שהגורל יזמן אותי יחד איתו ועוד תהיה לי הזדמנות לשלם לו את חובי. וכאשר הופיע שמואל ברוך בפעם הראשונה בפני בית משפט זה, לא הכרתי אותו, אולם כאשר הצהיר את הצהרתו הנוגעת לכך בדבר היותו חף מפשע, הרגשתי מיד כי האיש הזה דובר אמת, ואז לפתע הכרתי אותו. כל איך בטוח כי אין הוא שקרן, וודאי שאינו גנב או רמאי, אדם שהיה מסוגל להוציא מכיסו כסום כסף לא קטן, ולתת אותו לבחור זר שאפילו אינו מבין אומנות, וללא שום בטחון כי כסף זה אי פעם יוחזר אליו, אדם כזה אינו רודף בצע והוא לא יבצע פשע כדי להשיג כסף בדרכים בלתי כשרות, אני משוכנע בצורה הנוגעת מכל ספק, כי הוא נקי מכל עוון, אולם משפטו מסור בידיכם, סיים השופט את דבריו. אולם בית המשפט היה במרקחה, עיני כל היו מפונות אל הנאשם שישב משתומם כאילו חלם חלום, אולם לא היה צריך לחכות הרבה, עד מהרה יצאו חבר המושבעים מחדר ההתייעצות שלהם, כשבפיהם פסק דין בן מילה אחת "זכא" ר' שמואל אפילו לא שמע את פסק הדין בביתו, באוזניו צלצלו דברי הרבי שאמר לו "מאין יבוא עזרי" היינו, אם וכאשר תמלא חסרונו של יהודי הנתון בצרה ימלא ה' יתברך את חסרונו אתה.

החסיד ר' שמואל ברוך היה ידוע היטב בעירו, הוא היה ירא שמים גדול ובעל מידות תרומיות. התפרנס מייצור יין שכו, והיה מקושר מאוד אל הרבי מהר"ש מליובאוויטש זיע"א (יומא דהילולא בשבת קודש י"ב תשרי), ונהג לבוא אליו פעמיים בשנה לראש השנה ול"ט כסלו, ושהוא יבוא לליובאוויטש סתם ככה באמצע השבוע? זה עדיין לא קרה, הכרת פניו המודאגות הסגירה שמשוהו חמור מאד ויוצא דופן מעיק עליה, והוא רוצה לפרוק את המטען בשיחה עם הרבי. בכל זאת ועם כל ההבנה, לא ראה הגבאי שאפשרי להכניס אותו ליחידות באותו ערב, אולם הבטיח לו להכניסו להשימה כמה ימים מאוחר יותר, ישב אפוא ר' שמואל, חיכה לתורו ואמר תהילים ביום ובלילה, הוא עשה זאת בכל שבוע ונדכה, כשהוא מחשב את מעשיו והנהגתו, כדי לראות במה הוא נכשל, ומה יכולה להיות הסיבה לצרה שהתרחשה עליו זה עתה. הגיע תורו של ר' שמואל להיכנס אל הרבי ליחידות, שוב לא יכול היה להתאפק נוכח המתח הרב שהיה שרוי בו, ודמעות חמות החלו זולגות מעיניו, הרבי הרגיע אותו במילים ספורות ושאל אותו מה קרה ומה מעיק עליו? ר' שמואל סיפר לרבי את העניין שבגללו בא, וביקש את עצתו וברכתו. כפי שידוע לרבי פתח רבי שמואל את סיפורו, אני עוסק בייצור י"ש, הנהוג הוא שאנו משלמים לממשלה מס מיוחד על כל כמות של י"ש שאנו מייצרים, לצורך זה קיים שעון מיוחד שקשור עם הדוד הגדול שממנו נמוג הי"ש לחביות, שעון זה רושם בדייקנות כל כמות של י"ש שאנו מייצרים, מפעם לפעם בא מפקח מטעם הממשלה כדי לראות אם הכול מתנהל כשורה, ולעשות את החשבון המדויק במה מס מגיע לממשלה.

ברוך השם עד כה הכול התנהל כדת וכדין ולא נמצא בניחול העניינים כל דופי, אולם לאחרונה התברר, כי אחד הפועלים הגויים שלי המציא פטנט כיצד לנגוב י"ש, הוא פתח פתח קטן באחד הצדדים של הדוד הגדול, שאב משם י"ש, מכר אותו ללידיו, ואת הכסף לשלם לכיסו, לצורך כזה הוא גנב לא רק ממני, אלא גם מהממשלה, כי מכיוון שהכמויות הגנובות לא יעברו דרך השעון, וממילא לא שולם עליהן המס המגיע. כמה זמן נמשך הדבר הזה אין אני יודע, וייתכן שהיו נמשך כך גם הלאה, אלמלא נכנס לעניין יודע ג' כוסף, בדיוק כמו חברו, כנראה שהוא תפס את הראשון בשעת מעשה, ובמקום לבוא אליי ולספר לי על כך, הציע לו להיות שותף בגניבה, והלה בליט ברירה נאלץ להסכים, לאחר מכן רבו ביניהם שני הגנבים, אחד האשים את השני כי הוא לוקח יותר ממה שמגיע לו לפי ההסכם שביניהם, המריבה הגיעה לכלל קטטה, ולבסוף הלך אחד השותפים למשטרה והגיש תלונה נגד חברו. כאן נכנסה המשטרה לתמונה ועצרה את הגנב, הגנב לא הכחיש כלל וכלל כי הוא נהג למשוך י"ש שולא ברשות, אך הוא טען להגנתו כי הוא עשה זאת לפי הוראת בעל הבית, זאת אומרת לפי שו"א ורמ"א, וההכנסה שהגניבה הלכה לכיסו. אינני יודע אם היה זה קישורן שלו, או שמא מישוה במשטרה יעץ לו להגיד כך, כדי להעליל עלי עלילת שווא, וזה מתקבל יותר על הדעת, כי המשטרה שחררה את הגנב ועצרה אותי במקומו.

כמאמצים מרובים הצליחה משפחתי בעזרת השם ובעזרת ידידי, לגייס את הכסף שהיה דרוש כדי להשחריני דערבות עד יום המשפט. תיכף ומיד לקחתי את הטלית ותפילין, ארזתי עוד כמה מטליתים חדשים, יצאתי לדרך הארוכה, ובאתי לבדי לבקש את עזת הרבי וברכתו. מיד כמה לומר כי האשמה הינה חמורה ביותר, ובעד הונאת שלטונות המס מגיע עונש חמור ביותר רחמנה ליצלן, יש לנו עסק עם שופטים שונאי ישראל, שבשמחה רבה יקבלו עדות שקר מגוי שהוא גנב, כדי להרשיע יהודי ולהרוס אותו מבחינה כלכלית. אין הדמור רק בפרנסה שלי, אלא נשקפת סכנה שישלחו אותי בעבודת כפייה לסיביר לשנים רבות.

באזננו את שבו ר' שמואל למר, וכאשר דמעות חמות זולגות מעיניו אמר: "רבי תעזור לי אין אני יודע מאין יבוא עזרי". הרבי שקע בהרהורים ולאחר מכן אמר, אמנם כן, מאין יבוא עזרי פירושו של דבר, כי ישועת ה' באה מאין, ממש יש מאין, ממקום ששם אין לצפות לעזרה כלל, סע הביתה, וכאשר תפגוש ביהודי הנתון בצרה, והוא ישאל אותך מאין יבוא עזרי? עזור לו ככל יכולתך ותמלא את כל מחסורו, אם כך תעשה, גם לך יעזור ה' וימלא כל מה שחסר לך.

ר' שמואל יצא מחדרו של הרבי מעודו, ביתיים פשטה בקרב החסידים השמועה על מצבו הקשה ועל העלילה שמעלילים עליו, כאשר יצא אפוא מחדרו של הרבי, הקיפו אותו החסידים ובירכו אותו שבעזרת השם יזכה להינצל מהעלילה הנוראה, ויזוכה מאשמת השווא שטפלו עליו, תוך כדי שיחה עם ידידיו, נודע לר' שמואל על מה שאירע לו חיים שהיה חברו הוותיק של ר' שמואל, ר' חיים ירד מנסיונו ונשאר בעירום ובחוסר כל, לאחר שבית המדרש שלו עלה באש ונשרף כליל, בית המדרש היה על שפת הנהר דווינה לא הרחק מליובאוויטש, התנועה שעל הנהר הייתה גדולה למדי, מאז ימי האביב הראשונים כאשר הפשיר הקרח, באו במורד הנהר עם הזרם, רפסודות נושאות מטעני עץ שהיו בדרכם אל המנסרות הגדולות שבסביבות ריגה, בעלי הרפסודות נהגו לעצור ליד בית המדרש כדי לאכול ארוחה טובה וללגום כוסית משקה והפרינסה הייתה מצויה בשפע, ר' חיים אשתו והילדים הגדולים היו משרתים את האורחים וראו ברכה בעמלם עד שבאה השריפה וכילתה את הכול, עתה נותר ר' חיים עם בית מלא ילדים ובנוסף לכך גם חתן הסמוך על שולחנו ללא כל מקור פרנסה ובמצב נואש. כאשר שמע על מצבו הקשה של ר' חיים שכח ר' שמואל את צרתו, הוא הלך אל שפת הנהר ומצא שם את חברו ר' חיים יושב ליד האודים העשנים של מה שהיה פעם

כתובת מייל של מערכת הגליון
a13215113@gmail.com

עלוך זה נתרם

נודב לע"נ

הרב מרדכי מנחם מנדל
בן הרב אהרן אריה ז"ל
נלב"ע ה' תמוז תשפ"א
ת. נ. צ. ב. ה.

ע"י משפחת לבקוביץ הי"ו
לע"נ אביהם הרה"ח ר'
מרדכי ב"ר ישראל יחיאל ז"ל
במלאת השנה לפטירתו
ת. נ. צ. ב. ה.

ע"י הרב בן ציון טיברג הי"ו
לע"נ אביו
ה"ר ר' חיים שלמה זלמן ז"ל ב"ר
ירחמיאל יצחק ז"ל
נלב"ע י"ג תשרי תשמ"ג
ת. נ. צ. ב. ה.

הודעה משמחת

ב"ה, לכל המעוניין ניתן לתרום בעמדות "קהילות" וב"גדרים פלוס" הפרוסות בבתי כנסיות ברחבי הארץ והעולם ע"ש "עלוך אשרי האישי" או במספר טלפון ("קהילות"):
8915 ו-7000-275-073, ולהקיש קוד 8915
אין נגן אכלס הפלגל, אטלס אל פנינס דלגל, ארלס ארלס
אכלס אכלס

המעוניין לתרום להוצאות העלוך להצלחה, ברכה או לע"נ יפנה לעורך הבה"ח ישראל פיגנבוים הי"ו, או להפקיד בבנק פועלים, סניף 533, מס' ח-ן 540321-ע"ש ישראל בנימין פיגנבוים. ניתן לתרום מכספי מעשר.